

og Lejlighedsskatten en ideel Skat. Men jeg tvivler meget paa, da Menneskene nu en Gang som bekendt ikke ere saa gode, som de burde være, at denne Opgave virkelig kan løses tilfredsstillende; som Følge deraf synes det mig at være rigtigt at gaa i modsat Retning, med andre Ord, begrænse Skønnet fra Ligningsmyndighedernes Side saa meget som muligt og begrænse Muligheden for Vilkaarlighed med saa faste Regler som muligt, og derfor synes det mig yderst betænkeligt at gaa bort fra de nuværende Procenter 65 og 25. Jeg mener tværtimod, at man snarere skulde gaa i stik modsat Retning, i hvert Fald paa ingen som helst Maade gaa med til at udvide Muligheden for Vilkaarlighed. Det er jo det uheldige ved Loven af 1903, at den paa dette Felt hverken er Fugl eller Fisk. Det er en Slags Formue- og Lejlighedsskat, hvor man søger paa den ene Side at give faste Regler, medens man dog samtidig tillader et vist vilkaarligt Skøn i Henseende til at slappe dem. Og nu vil man ved denne Lov oven i Købet gaa videre. Nej, naar man i det hele taget skal gaa væk fra Formue- og Lejlighedsskatten, og naar man bevæger sig i Retning af faste og klare Regler, synes det mig naturligt at gaa videre i den Retning, derfor kan man udmærket godt indrette det rationelt, saaledes at det ikke uforholdsmæssigt gaar ud over de smaa Skatteydere.

Jeg vil endelig gerne et Øjeblik dvæle ved, hvad man ikke ser i dette Lovforslag, det gaar her som paa saa mange andre Omraader, at her gælder ogsaa den gamle Bastiat'ske Formular om, at det ofte er vigtigere at lægge Mærke til og faa fat i det, der ikke ses ved første Øjekast, end det, der umiddelbart stirrer en i Møde. Som min ærede Sidemand (R. Christiansen) allerede har bemærket, er det stor Synd, at man ikke fra det høje Ministeriums Side har fulgt Kommissionen paa det Punkt, hvor den har saa afgørende Ret, nemlig med Hensyn til Selskabsbeskatning. For det første forekommer det mig at være et ganske udmærket Greb fra Kommissionens Side, at den under Indtægtsbeskatning har inddraget Henlæggelser til Reservefonden. Jeg mener med min ærede Sidemand, at Fornyelsesfonds ere noget andet, Fornyelsesfond er et moderne Udtryk, som man ofte egentlig ikke ved hvad er, det kan ofte være en Slags Maske for at skjule noget paa Regnskabet, en eller anden fiffig Posteringsmaade, men hvis man tager det ganske gammeldags Begreb og ved Fornyelsesfond mener en Amortisationsfond, saa er det

rigtigt, at det paa ingen Maade bør gøres til Genstand for en Indtægtsbeskatning. Men noget helt andet er det med Reservefond, thi hvad er i det hele taget Henlæggelser til Reservefond, hvad sker der i det Øjeblik, man henlægger Midler til en Reservefond? Det er jo kun et Udtryk for, at man reserverer en Del af sin Indtægt til at imødegaa fremtidige Tab. I selve denne Definition ligger jo altsaa, at vedkommende Henlæggelse er en Indtægt. Den Mand, som ikke har tilstrækkelig Indtægt, kan jo ingen Henlæggelse gøre til Reservefonden. En Reservefond kan normalt kun bestaa af et vist Indtægtsoverskud, den Del af Indtægten, som vedkommende Mand ikke behøver at opspise og derfor er saa klog at opspare for at imødegaa Tab, hvis der skulde komme saadanne i Fremtiden. Det ligger altsaa i selve Begrebets Natur, at de Midler, som i Kraft af en rationel Bogføring henlægges til en Reservefond, ere Indtægter. I Ordets skattemæssige Betydning er det Indtægter, og det er da fuldkommen rigtigt, naar Kommissionen drager den Konsekvens, at ogsaa saadanne herefter burde gøres til Genstand for Indtægtsbeskatning.

Jeg kommer dernæst til den anden Side af Sagen, som angaar Kredsen af de Selskaber, som burde inddrages under den kommunale Beskatning. Ved den højtærede Formands Velvillie er der i Gaar omdelt til Tingets ærede Medlemmer en Henvendelse til Regeringen fra den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, hvori man paa de næringsdrivende Borgeres Vegne udtrykker sin dybe Skuffelse over, at den Retfærdighedshandling, som Kommissionen har foreslaaet, ikke er sket Fyldest gennem Regeringens Forslag. Og jeg maa sige, at naar man gennemlæser i Motiverne, hvad der da er Grundene til, at denne Selskabsbeskatning, denne Medinddragning af Forbrugsforeninger og Andelsselskaber under Beskatningen ikke har fundet Sted, saa forbavses man uaegtelig noget over den radmagre Argumentation, her føres. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier. Der staar: „Det har i saa Henseende navnlig været bestemmende for Ministeriet, at der netop i disse Dage er afgivet Betænkning af den nedsatte Kommission angaaende Aktieselskaber, Kommanditaktieselskaber samt Andelsforeninger. For saa vidt man maatte anse en yderligere (højere) Beskatning til Kommunerne af disse Selskabsindtægter, der nu henlægges til Reserve- og Fornyelsesfond o. lign., for nødvendig eller dog ønskelig,